

1923

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

V ponedeljek, dne 7. maja ob 8. uri zvečer
v dvorani hotela Union

KONCERT

Sodelujejo:

Marij Šimenc, tenorist kraljeve opere,
pevski zbor „Glasbene Matice“ in
pomnoženi orkester Narod. gledališča.

DIRIGENT: NIKO ŠTRITOF.

— = = = SPORED = = = —

- I. Stanko Premrl: Božična suita za veliki orkester in mešani zbor.
 - a) Preludij. (Advent. Pričakovanje Odrešenika).
 - b) Noël. (Božič. Rojstvo Kristusovo).
 - c) Pastoralni scherzo.
 - č) Finale. (Sv. Trije kralji)
- II. Anton Lajovic: Psalm 41. in 42. za veliki orkester, tenorsolo in mešani zbor (prvo izvajanje).
- III. Beethoven: Osma sinfonija. Allegro vivace e con brio, Allegretto scherzando, Tempo di Menuetto, Allegro vivace.

PSALM.

(KOPRNJENJE PROGNANCA PO HIŠI BOŽJL.)

Kot jelen hlepi po vodi studeni,
po Tebi le žeja mi duša o Bog!
Medli in mre duša mi sredi nadlog,
le Ti življenju si vir zaželjeni!

Kdaj pridem še tje pred obličeje Gospoda?
Solze samo kruh so mi dan in noč:
„A kjé je Tvoj Bog, ki daje pomoč?“
Vprašuje me tolpa sovražnega roda.

Kako pretresa mi dušo prežalno,
ko pota spominjam v Gospodov se hram,
kako sem s slavljnimi pesmami tam
veličal Gospoda z množico hvalno.

Kaj duša vedno še žaluješ?
Kaj mi brezupno omedljuješ?
V Boga zaupaj pomočnika!
Še pride čas, da povzdiguješ
obraz prijaznega rešnika!

Spomini, Bog so mi dušo potrli
na Hermon, sredi Jordanskih bregov,
kjer brezni si kličejo z glasom slapov;
valovi voda pa so name pridrli.

Kaj duša vedno še žaluješ?
Kaj mi brezupno omedljuješ?
V Boga zaupaj pomočnika!
Še pride čas, da povzdiguješ
obraz prijaznega rešnika!

Gospodova milost je meni po dnevi;
po noči pa pesmi se v srcu bude,
polnočne molitve k Bogu mi kipe.
In pravim Gospodu: Kaj zabiš me v revi?

Sovražnik me stiska, in hodim užaljen;
moči mi gino vsled stisk in nadlog,
moj vrag se mi roga: Kje je tvoj Bog?
Tako sem od Tvoje pomoči oddaljen!

Kaj duša vedno še žaluješ?
Kaj mi brezupno omedljuješ?
V Boga zaupaj pomočnika!
Še pride čas, da povzdiguješ
obraz prijaznega rešnika!

Bog sodi pravico, bodi pomočen,
odreši trdega me rodu;
iz rok me krivičnemu otmi možu,
Zakaj me zavračaš? Saj Ti si mogočen!

Naj spet k altarjem Gospodnjim hodim,
kjer radost je moja, kjer Bog je moj;
naj hvali ga pesem in harpa mu poj,
in jaz naj slavlino množico vodim

RAZGLAŠENJE GOSPODOVO.

V deželi daljni jutrovi,
se nova zvezda zablisci,
Tri kralji jo zagledajo,
na pot se koj odpravijo.

To ravno pot tja v Betlehem,
jim zvezda kaže lepo vsem.
Časte ponizo Jezusa,
kralja nebeškega

Darove mu darujejo,
kadilo, miro in zlato.
Še mi darujmo Jezusu
in srca svoja dajmo mu.